

L'explosió del pop

Elisenda Soriguera i Farrés BARCELONA

El passat 27 i 28 de juny el pop i la modernitat van fer explotar per quart any consecutiu el poble d'Arbúcies (la Selva). El festival PopArb ja no només és la cita per excel·lència d'aquells catalans que llueixen ulleres de pasta: s'ha consolidat com l'aparador del pop més arriscat i fet a casa nostra. Una cita per a la descoberta musical, on enguany 3.000 individus -segons xifres de l'organització- s'hi van deixar caure.

Van encetar l'edició els Anímic: temes hipnòtics que es passen entre el folk i el pop. Entre els grups de divendres cal destacar Conxita (una de les facetes musicals de l'ex Pomada Helena Casas), que va presentar les cançons del que ben aviat serà el seu segon disc, *Santa Rita Santa Rita*. Una nova remesa sonora, on el pop trist de la sabadellenca arriba a uns nivells fúnebres. La nit va continuar amb els Sidonie, que van tornar a demostrar que tenen ben rodat el seu nou espectacle, sobretot davant d'un públic tan entregat com el del PopArb.

El dissabte va començar fort: a mig matí les piscines municipals van acollir el directe de l'Orquestra Fireluche i una magnífica sessió del Dj Phil Musical. L'alter ego del guionista Òscar Dalmau, un dels assidus al festival, segueix amb la seva tasca de recuperació dels ritmes pop dels anys seixanta, desconeguts per la majoria de mortals i fer les delícies de tots aquells que s'havien cansat a fer el vermut a la piscina.

A mitja tarda, va arribar l'esperada actuació de Roger Mas al pati de l'hostal Can Torres (un racó agraïment acollidor, que serveix per integrar encara més el festival al poble). El solsoní va oferir un repertori que no es va centrar en les cançons tel·lúriques del seu darrer disc, sinó que va fer un recull dels temes de la seva carrera. La trinxada final va ser la interpretació d'un nou tema on Mas va estripar sobre la modernitat i la correcció política davant d'un públic molt modern i políticament correcte.

La darrera nit el recinte de Can Cassó -el

“El festival PopArb ja no només és la cita per excel·lència d'aquells catalans que llueixen ulleres de pasta: s'ha consolidat com l'aparador del pop més arriscat i fet a casa nostra”

més gran del festival- gaudia d'un atapeïment que demostrava, un cop més, la consolidació del festival. Els barcelonins Sanpedro van ser dels més destacats de la segona nit: van aconseguir convertir l'escenari en una atracció monumental, tal com indica el títol del seu darrer disc, en el que possiblement van ser un dels millors directes de la seva carrera. Els Mishima també van tenir una nit estel·lar: van fer un concert espectacular, on els músics van estar tant entretinguts com el públic.

L'esperada actuació de Jaume Sisa acompanyat dels Acapulco All Stars (nom amb

Actuació d'ici al PopArb // FOTO: PopArb

què es van batejar la banda d'Antònia Font sense el seu cantant), va decebre a un públic que esperava una metamorfosi entre gal·làctics. Llàstima que la catarsi va quedar entre el públic, ja que l'escenari només respirava fredor. Per sort, Facto Delafé y las Flores Azules i el Dj Miqui Puig van aconseguir tornar a escalfar l'ambient en la recta final d'una cita que demostra que el pop, ha explotat.

Reivindicant els nous

Entre tants grans noms, el cartell no s'oblidava de les noves bandes que comencen

a despuntar. El dissabte a la tarda l'escenari del Gorg Nou (gratuït, acollidor, fresc i ben a la vora de la riera d'Arbúcies) va presentar un triplet de joves promeses. Van engegar els barcelonins El Pèsol Feréstec: ironia i ritmes que es passen pel folk més modernitzat, una sonoritat similar a la de la segona banda que va enfilar-se al Gorg Nou, El Petit de ca l'Eri. Els darrers en enfilar-s'hi van ser els Ix!, per demostrar que apart de saber fer bones cançons (com les del seu primer disc), també les saben defensar en un directe impecable.

Viquipèdia, l'enciclopèdia lliure?

Marc Lamarca BARCELONA

Des de la seva irrupció ara fa set anys, la Viquipèdia, l'enciclopèdia més coneguda d'internet ha esdevingut un referent. Nascuda amb la voluntat de ser una enciclopèdia oberta, creada a partir de la col·laboració popular i amb la vocació clara de ser poliglota; a dia d'avui la Viquipèdia compta amb 254 edicions que corresponen a diferents llengües i un total de més de 10 milions d'articles. L'edició anglesa de l'enciclopèdia, amb 2 milions d'entrades, ha esdevingut l'enciclopèdia més extensa que mai abans ha existit. Pel que fa a l'edició catalana és la segona més antiga després de l'anglesa, i compta amb més de 120.000 articles obra de la col·laboració anònima i desinteressada de milers d'usuaris.

Tanmateix el caràcter obert de la Viquipèdia permet la fàcil manipulació dels articles, sovint per a la glòria dels poderosos. A finals de 2007 la premsa publicava que centenars d'articles havien estat manipulats per part de governs i multinacionals. Per exemple, la

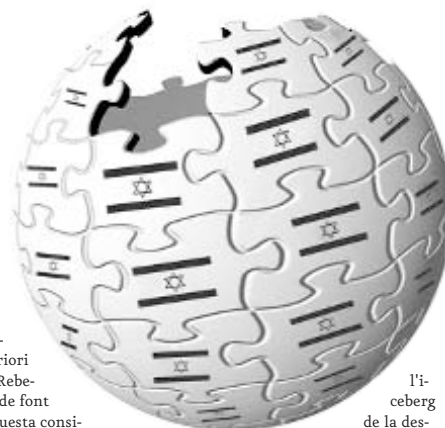
petroliera Exxon va aconseguir esborrar tota referència a l'enorme atemptat ecològic que va significar el vessament de cru del buc Exxon-Valdez sobre les costes d'Alaska l'any 1989. L'empresa informàtica Microsoft, tant habituada a usar tota mena de pràctiques per ser hegemònica en el mercat, no va dubtar en eliminar de l'enciclopèdia un llistat de defectes de la seva videoconsola Xbox 360. Des de la seu central de l'FBI es van eliminar diverses imatges de Guantánamo, i des dels ordinadors del Vaticà s'havien adulterat centenars d'entrades a fi de vendre una bona imatge de l'església catòlica.

La Viquipèdia castellana contra *Rebelión.org*

Per evitar les manipulacions i vetllar per una mínima objectivitat dels articles, cada edició de la Viquipèdia compta amb un grup molt reduït d'usuaris anomenats "bibliotecaris" que per exemple poden vetar la participació d'usuaris en l'enciclopèdia. A finals de juny, una bibliotecària de l'edició castellana va posar a la publicació diària de contrainformació *Rebelión.org* a la llista negra de pàgines, de manera que tota referència a la

publicació va ser esborrada de la Viquipèdia i tot enllaç que hi conduís va ser inutilitzat. Segons els bibliotecaris, la pàgina de contrainformació és una "font no neutral ni verificable" perquè "tothom pot escriure-hi", fet que a part de ser fals, contrasta amb el fet de que justament una de les virtuts de la Viquipèdia és que a priori tothom pot publicar-hi. Des de Rebelión no s'entén com els tracten de font no neutral i si que mereixen aquesta consideració els mitjans generalistes com *El País*, *El Mundo* o la COPE. A més, els responsables de Rebelión han destapat la infiltració de sionistes i conservadors en l'organigrama de l'enciclopèdia. Davant aquestes revelacions, des de la Viquipèdia castellana s'ha expulsat a diversos usuaris pel simple fet de demanar la rehabilitació de Rebelión, i a més, s'ha eliminat l'article que feia referència a Santiago Alba, filòsof col·laborador habitual de Rebelión.

El cas Rebelión no és més que la punta de

l'iceberg de la desvirtuació cons-

tant i interessada que viu l'enciclopèdia que s'anomena lliure. Per exemple, són centenars els usuaris que han vist les seves IP blocades per corregir articles que atemptaven i manipulaven sobre temes com la unitat de llengua catalana a la versió castellana, mentre que sols cal consultar els articles com els que fan referència a la Comunitat Valenciana (sic), Cuba o Israel per veure què permeten i quin peu calcen els defensors de l'objectivitat de l'enciclopèdia... lliure?